HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא אדון קרן מקרן. כלומר לעיל מלא קרן מרגל מקום שהמזיק עליו בשן ורגל לימד דין שהמזיק בקרן: **דיו נפא מן הדין לפיוס גדון.** לסוף סוף מי לימד קרן ברה"ר לא משכחת לה [ו] ק"ו: **גמ'** **והא דיו דלורייתא הוא דסניא.** גבי י"ג מדות כתורת כהנים מדין

לא אדון קרן מקרן אני אדון קרן מרגל ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל ברה"ר החמיר בקרן מקום שהחמיר על השן ועל הרגל ברשות הניזק אינו דין שנחמיר בקרן אמרו לו דיו לבא מן הדין להיות כנדון מה ברה"ר חצי נזק אף ברשות הניזק חצי נזק: **גמ'** ור"ט לית ליה דיו והא דיו דאורייתא הוא [ו]דתניא מדרי ק"ו כיצד [ז]ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים ק"ו לשכינה ארבעה עשר יום אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון [ח]כי לית ליה דיו היכא דמפריך ק"ו היכא דלא מפריך ק"ו אית ליה דיו התם שבעה דשכינה לא כתיבי אתא ק"ו אייתי ארבסר אתא דיו אפיק שבעה ואוקי שבעה אבל הכא חצי נזק כתיב ואתא ק"ו ואייתי חצי נזק אחרינא ונעשה נזק שלם אי דרשת דיו אפריך ליה ק"ו ורבנן שבעה דשכינה כתיבי תסגר שבעת ימים ור"ט ההוא תסגר דדרשינן דיו הוא ורבנן כתיב קרא אחרינא [ב]ותסגר מרים ור"ט ההוא דאפי' בעלמא דרשינן דיו ולא תאמר הכא משום כבודו של משה אבל בעלמא לא קמ"ל א"ל רב פפא לאביי והא האי תנא דלא דריש דיו ואע"ג דלא מפריך ק"ו דתניא קרי בזב מניין ודין הוא מה טהור בטהור טמא בטמא טמא בטהור אינו דין שיהא טמא בטמא וקא מייתי לה בין למגע בין למשא ואמאי נימא אהני ק"ו למגע אהני דיו לאפוקי משא וכי תימא למגע לא אצטריך ק"ו דלא גרע מגברא טהור איצטריך סד"א [ג]מקרה לילה כתיב מי שקריו גורם לו יצא זה שאין קריו גורם לו אלא דבר אחר גרם לו קמ"ל מידי ולא ד"א כתיב ומאן תנא דשמעת ליה דאמר שכבת זרע של זב מטמא במשא לא ר"א ולא רבי יהושע [ז]דתנן שכבת זרע של זב מטמא במגע ואין מטמא במשא דברי רבי אליעזר ורבי יהושע אומר [ח]אף מטמא במשא [ט]לפי שאי אפשר בלא צחצוחי זיבה עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם אלא שאי אפשר בלא צחצוחי זיבה הא לאו הכי לא אלא האי תנא הוא דתנן [י]למעלה מהן זובו

כמידי ולא ד"א כתיב. תימה דניחא להאי ק"ו למגע ומשא לטומאה גופיה ולהאי דיו לומר דלא מטמא מדם לטמא בגדים ורצים מסכת כלים ופסוף מסכת זבים משמע דס"ז של זב מטמא מדם לטמא בגדים וכ"ת לא שייך דיו לחלק בטומאה שלא מצינו שום דבר שמטמא במשא שלא יטמא מדם לטמא בגדים הא ליעל (דף יח:) תמרינן כי האי גוונא לר"ט להאי ק"ו לנ"ס ולהאי דיו לטמוא ולטמא ס"ז שלא מצינו נ"ס מגופו וכן לקמן גבי מפץ חומר מהאי ק"ו לטומאת ערב ולהאי דיו לטומאת ז' ולס"ד דלא מצינו דבר הטוגע במת שלא יטמא ז' ומשו יש לנו לחלק דנ"ס ומגופו שני דברים הן ואין זה לחלוק וכן לקמן יש דברים הטוגעים במת שאין להן טומאת ז' ואין נעשים אב הטומאה כגון מוכלין ומשקין וכלי חרס אבל הכא כיון שיש בו טומאת משא מי שפסר להיות לחלוק וכן בפ"ק דפסחים (דף יח: ושם) יליפינן משקין הבאין מחמת ארץ ממשקין הבאין מחמת כלי ולא לחמר דיו שיהיו שניים כמותם דלא מצינו דבר הטוגע בשרץ שלא יהא רשאון ולימא להאי ק"ו למגע לטמא מדם לטמא בגדים כרוכו ולהאי דיו לאפוקי ממשא וי"ל הא נמי הוי לחלוק דלא מצינו מידי שמגעו מטמא מדם לטמא בגדים שלא יטמא במשא ולחדרכה מצינו מרכב גרים מסכת כלים שמגעו מטמא מדם ולא לטמא בגדים ומשאו מטמא מדם לטמא בגדים ופ"ת ולימא להאי ק"ו למשא ולהאי דיו לאפוקי מגעו שלא יטמא מדם לחודיה ולא לטמא בגדים שיהא דיוו כמרכב הא נמי ליתא ולאו פירכא היא למשא ולא לטמא בגדים שיהא דיו לטמא בגדים ופ"ת ולימא להאי ק"ו למגע ומשא לטמא מדם